

Magdalena SZULC-BRZOZOWSKA

**NIEMIECKI PRZYIMEK UM I JEGO POLSKI EKWIWALENT O – PORÓWNAWCZA
ANALIZA SEMANTYCZNA**

Artykuł dotyczy monosemantycznej analizy niemieckiego przyimka um i jego polskiego ekwiwalentu o. Celem jej jest odpowiedź na pytanie, czy oba przyimki posiadają wspólną metaforę, która leży u podstaw identycznych kontekstualnych znaczeń tych przyimków. Ponadto poszukiwana jest specyfikacja tej potencjalnej metafory w danym języku, odpowiadająca za kontekstualne rozbieżności w użyciu tych przyimków. Kontrastowane są zarówno leksemy um i o w funkcji okolicznika, jak i w rekcji czasownika oraz w funkcji prefiksu. Analiza pokazuje, że istnieje wspólna metafora – jest nią „modyfikacja”. Posiada ona wspólny schemat wyobrazeniowy koła. Może być sprowadzona do lokalnego znaczenia lokalizacji trajektora wokół landmarka w przypadku przyimka i prefiksu um. Taka konkretyzacja występuje w przypadku o tylko w jego użyciu prefiksальnym, przy czym warunkowana jest również znaczeniem czasownika. Poza tym posiada własną specyfikację. Jest nią fokusacja w odniesieniu do landmarka, która jest widoczna w przyimkowej funkcji o. Ekwiwalencja między tymi przyimkami jest zatem zdeterminowana lokalnym komponentem przyimka um oraz ową fokusacją w przypadku o.

Schüsselbegriffe: Metapher (sprachspezifische), monosemantische Analyse (kontrastive), Vorstellungsschema der Kreis- und Bogenform, Vorstellungsschema der Wiederholung, Modifizierung, Fokussierung, Transitivierung, kreis- oder bogenförmige Lokalisierung.

Słowa kluczowe: metafora (typowa dla danego języka), analiza monosemantyczna (kontrastywna), schemat wyobrazeniowy formy koła i łuku, schemat wyobrazeniowy powtórzenia, modyfikacja, fokusacja, tranzytywność, lokalizacja (w formie koła lub łuku).

Key words: metaphor, monosemantic analysis, image schema of circle or bow or curve features, image schema of a repeating, modification, focusation, transitivation, localization in a form of a circle or a bow or a curve.

Filip G. DROSTE

CO DZIEJE SIĘ W MÓZGU, GDY MÓWIMY

Istnieje błędny pogląd, że mózg może pokonać przepaść między mówcą a słuchaczem poprzez rozwój conceptualnej struktury, którą można odtworzyć jako łańcuch fonetyczny. Okazuje się, że należy pokonać co najmniej osiem warstw opracowania informacji, aby móc zdefiniować zdanie czy wyrażenie. Niektóre z tych warstw postrzega się niesłusznie jako usytuowane poza procesem mowy. Podczas opracowania i strukturyzacji wypowiedzi językowych, takich jak „Janie, czy możesz mi, proszę, podać masło”, mózg funkcjonuje na następujących płaszczyznach: 1) struktura ramowa, 2) orientacja, 3) kontakt osobisty, 4) wizualizacja, 5) conceptualizacja, 6) przesłanie, 7) werbalizacja, 8) realizacja. Zwroty językowe jak zdania czy teksty rozwijają się więc w mózgu na podstawie ścisłej współpracy między sferą kognitywną a komunikatywną.

Key words: brain, cognition, communication, conceptualization, message, message structure, modality, orientation, operation of the brain, phonetic realization, pre-linguistic, sentence,

setting, ((subject)predicate), thinking (animal & human), utterance, verbalization, visualization.

Słowa kluczowe: mózg, poznanie, komunikacja, konceptualizacja, wiadomości, struktura wiadomości, modalność, orientacja, działanie mózgu, realizacja fonetyczna, prelingwistyczny, zdanie, ustawienia ((temat) predykat), myślenie (zwierząt i ludzi), wypowiedź, werbalizacja, wizualizacja.

Janusz BIEN

UWAGI DOTYCZĄCE EKONOMII I REDUNDANCJI FORMALNEJ W JĘZYKU FRANCUSKIM I HISZPAŃSKIM

Językoznawcy zajmujący się problemami gramatyki kontrastywnej języków romańskich postulują ich ekonomię leksykalną, która, *grosso modo*, polega na wyborze elementu generycznego (o rozmytej semantyce, lub pustego znaczeniowo) w kontekstach, w których inne języki takie jak np. język polski, leksykalnie redundantne, preferują elementy pełne znaczeniowo (por. hiszp. *tomar café*, fr. *prendre du café* vs pol. *pić kawę*).

Teoretycznie, tendencje na jednym polu językowym (np. w leksyce) powinny być równoważone poprzez kontrtendencje na innym (np. na płaszczyźnie formalnej). W powyższym artykule, autor stara się odpowiedzieć na kluczowe pytanie dotyczące tej kwestii: Czy ekonomia leksykalna języka hiszpańskiego i francuskiego jest dostatecznie równoważona przez ich względnie wysoką redundancję formalną?

Analiza została przeprowadzona na korpusie zdań paralelnych francusko-hiszpańskich, wzbogaconym o przykłady polskie, które jako *tertium comparationis*, mają za zadanie uwypuklić tendencje formalne obydwu analizowanych języków romańskich.

Wiadomo, iż język francuski różni się pod wieloma aspektami od pozostałych języków romańskich a różnice widoczne są zwłaszcza na płaszczyźnie morfologicznej i składniowej. Z tego względu, innym założeniem Autora było ustalenie stopnia redundancji formalnej języka francuskiego i hiszpańskiego oraz wydobycie różnic formalnych, istniejących między nimi.

Mots clés: redondance, économie linguistique, linguistique contrastive, langues romanes

Palabras claves: economía lingüística, lingüística contrastiva, lenguas romances, redundancia

Katarzyna WOŁOWSKA

TU CZY VOUS? KILKA UWAG NA TEMAT UŻYCIA FORM DRUGIEJ OSOBY W WYWIADACH I DEBATACH PRASOWYCH

Artykuł podejmuje problem użycia form drugiej osoby (liczby pojedynczej, TU, lub mnogiej, VOUS) jako zwrotu do odbiorcy w wywiadach i debatach prasowych (na przykładzie tekstów zaczerpniętych ze współczesnej prasy francuskiej). Punktem wyjścia jest teoria *deixis* czyli zbioru wyrażen językowych, które odwołują się bezpośrednio do sytuacji wypowiedzenia, nabierając w tym procesie unikalnego sensu referencyjnego. Analizowane formy drugiej osoby (zaimki i formy czasownikowe zawierające w swym znaczeniu tę kategorię osobową) mają charakter wyrażen deiktycznych, choć ich sens referencyjny nie zawsze jest jednoznacznie określony (zwłaszcza w przypadku formy VOUS). Tak dzieje się między innymi właśnie w dyskursie prasowym ze względu na charakteryzującą go strukturę komunikacji opartą na zasadzie tropu komunikacyjnego (*trope communicationnel*). Zaproponowane w artykule analizy skupiają się na najbardziej widocznych użyciach wymienionych form, nie biorąc pod uwagę całego wachlarza odwołań do odbiorcy

wyrażonych w trybie *implicite*, które powinny stanowić przedmiot osobnych rozważań. Podstawowe zręby analiz opierają się na takich problemach jak stopień dystansu międzyosobowego, instytucjonalny wymiar interakcji czy relacja nadawca-odbiorca w ramach modelu komunikacji opartej na mechanizmie tropu komunikacyjnego.

Mots-clés : déictique, deuxième personne, destinataire, énonciation, presse, interview, débat.
Słowa klucze : wyrażenie deiktyczne, druga osoba, odbiorca, wypowiedzianie, prasa, wywiad, debata.

Magdalena MITURA

OD MIKROSTRUKTUR DO MAKROSTRUKTUR TEKSTOWYCH. MODYFIKACJE WYMIARU KONFIGURACYJNEGO SEKWENCJI DESKRYPTYWNYCH W PERSPEKTYWIE TRADUKTOLOGICZNEJ.

Tematyka artykułu sytuuje się w obszarze krytyki przekładu literackiego. Jego celem jest analiza korelacji między wyborami translatorskimi na poziomie jednostek języka a funkcjonowaniem struktury tekstowej wyższego rzędu, jaką jest sekwencja deskryptywna wbudowana w opowiadanie. Zastosowana metodologia łączy w sobie narzędzia literaturoznawcze i językoznawcze, co uznaliśmy za konieczne biorąc pod uwagę naturę badanego dwutekstu literackiego. Następstwem takiej perspektywy jest fakt skoncentrowania analiz wokół dwu obszarów kluczowych dla przekładu powieści *Terrasse à Rome* Pascala Quignarda: wyznaczników leksykalnych punktu widzenia narratora oraz dynamiki sekwencji opisowej. Na ostatnie zagadnienie składają się zjawiska takie jak: międzyzdaniowe relacje spójnościowe, predykaty werbalne, stylistyczna funkcjonalność form czasowych oraz zależność między dystrybucją funkcji składniowych i semantycznych.

Przeprowadzone analizy porównawcze uprawniają nas do podważenia statusu opisu jako struktury wtórnej w stosunku do opowiadania, nieposiadającej charakterystycznych dla siebie środków organizacji tekstowej. Ponadto, poczynione obserwacje dowodzą, że nawet drobne z pozoru interwencje tłumacza uwidaczniające się np. w eliminacji pojedynczych czasowników czy w zmianie sposobu łączliwości zdań skutkują znacznymi przesunięciami na poziomie stylu sekwencji opisowych w stosunku do oryginału.

Powyższe stwierdzenia skłaniają do upatrywania w tej makrostrukturze wypowiedzi narracyjnej uprzywilejowanego miejsca tekstowego pozwalającego dostrzec indywidualną poetycką wizję świata zamkniętą przez pisarza / tłumacza w zaproponowanych środkach stylistycznych.

Słowa kluczowe: przekład, opis, relacje spójnościowe, punkt widzenia, styl.

Mots clefs: traduction, description, cohésion, focalisation, écriture.

Key words: translation, description, cohesion, point of view, style.

Magdalena SOWA

L'APPROCHE ACTIONNELLE ET L'APPROPRIATION DES COMPETENCES DANS L'ENSEIGNEMENT DES LANGUES A VISEES PROFESSIONNELLES

Le but de cet article est de réfléchir sur la compétence, au sens large du terme, dans l'enseignement des langues à visées professionnelles. L'approche communicative, largement critiquée ces dernières années, cède actuellement sa place aux méthodes éclectiques et à l'approche actionnelle, cette dernière diffusée par le Cadre Européen Commun de Référence

(CECR). Nous chercherons à montrer les liens directs entre les postulats de l'approche actionnelle définis par le CECR et les compétences requises dans le monde professionnel tout en définissant la compétence sous ses divers aspects.

Słowa kluczowe : nauczanie języków dla potrzeb zawodowych, zadanie, podejście zadaniowe, kompetencja.

Mots clefs : l'enseignement des langues à visées professionnelles, la tâche, l'approche actionnelle, la compétence.

Key words : Language for Specific Purposes, task, Task Based Learning, competence.

Marzena GÓRECKA

INDIVIDUALISIERUNG DES MYSTISCHEN GEGENSTANDS IN „DER CHERUBINISCHE WANDERSMANN“ VON ANGELUS SILESIUS

In der deutschen mystischen Barockpoesie bildet sich allmählich das vormoderne autonome, von der Metaphysik unabhängige Subjekt heraus: Das lyrische Ich bleibt zwar noch sakralisiert, aber die mystische Frömmigkeit wird ästhetisiert. Diese These lässt sich an poetischen Werken zahlreicher Barockdichterinnen und Barockdichter wie Katharina Regina von Greiffenberg, Daniel Czepko, Quirinus Kuhlmann und – allen voran – Johannes Scheffler alias Angelus Silesius beweisen. Sein Hauptwerk Der Cherubinische Wandersmann, das 1.600 Epigramme umfasst, ist nicht, wie die meisten Literaturforscher behaupten, bloß eine Fortsetzung bzw. eine Kopie der spekulativen Mystik des deutschen Spätmittelalters, sondern bildet ein Novum und zugleich eine Art Brücke zwischen der christlich-mystischen Tradition und der modernen Poesie, die sich im 18. Jahrhundert (Klopstock, von Goethe) herauskristallisierte und das individualisierte Subjekt zu ihrem Gegenstand erhob. Die silesianische Tendenz der Individualisierung ist vor dem biographischen Hintergrund des Autors zu verstehen: In der Zeit des Dreißigjährigen Krieges und der konfessionellen Auseinandersetzungen war die mystische Poesie für den Dichter der Zufluchtsort der gefährdeten Identität und der vollen Integration mit Gott. Der Dichter sprengt den Rahmen der mystischen Tradition, indem er ins Zentrum des mystischen Geschehens das individuelle menschliche Subjekt rückt, das göttliche Gegenüber im Schatten des eigenen Ich stellt und die ontologische Einheit zwischen Mensch und Gott herstellt. In seinem vertikalen Abenteuer geht er so weit, dass er den Raum des eigenen Ich beherrscht, was vor ihm unbekannt war. Dabei helfen ihm die Intensivierung von typisch barocken Ausdrucksmitteln wie Metapher, Hyperbel, Zahlensymbolik und Paradox.

Słowa kluczowe: niemiecka poezja barokowa, mistyka baroku, wczesnonowożytna indywidualizacja podmiotu mistycznego, estetyzacja i autonomizacja poezji, mistyczne „ja”, przebóstwienie człowieka, boska tożamość

Schlüsselbegriffe: Barockpoesie, Barockmystik, vormoderne Individualisierung, Ästhetisierung und Autonomisierung der Poesie, das mystische Ich, Vergöttlichung des Menschen, göttliche Identität.

Key words: baroque poetry, baroque mysticism, pre-modern individualism, aestheticism and autonomy of poetry, the mystical self, deification of man, divine identity.

Marek JAKUBÓW

ABRECHNUNG MIT DER KRIEGSVERGANGENHEIT IM SCHAFFEN VON ELISABETH LANGGÄSSER

In den Nachkriegsjahren kam aus dem Kreis der konservativen Autoren die metaphysische und mythologische Tendenz, nach der die Ursachen des Krieges im Bereich der moralischen Entscheidungen der einzelnen Menschen und in metaphysisch gesteuerten übergreifenden Weltprozessen zu suchen sind. Zur Veranschaulichung dieser Zusammenhänge wurden oft Muster der heilen unzerstörten Natur und des einfachen Lebens beschworen oder die Handlungsräume für die dargestellten Situationen in ferne Vergangenheit verlegt. Die gegensätzliche Tendenz erwuchs aus der Bestrebung durch den Bruch mit den überlieferten Schreibweisen einen Neuanfang zu schaffen und die Kriegsproblematik durch das Prisma der sozialen und historischen Struktur zu erklären.

Das Schaffen der mit dem katholischen Milieu identifizierten Elisabeth Langgässer (1899-1950) verbindet beide oben angeführten Modelle, indem sie die metaphysische Perspektive mit konkreten geschichtlichen Bedingungen zu vereinigen sucht.

Im Gegensatz zu den zeitgenössischen konservativen Autoren lässt Langgässer die Gestalten aus ihren Texten in einem Raum handeln, der den unmittelbaren Bezug auf die Ereignisse des letzten Krieges aufweist. Zugleich sind sie aber nicht autonom, sondern Teil eines übergreifenden Prozesses. Der Roman *Das unauslöschliche Siegel* läuft sowohl auf der formalen Ebene durch die Zerstörung jeglicher Linearität und durch das Sprachexperiment als auch auf der inhaltlichen Ebene durch die Zuwendung der konkreten historischen Kriegssituation der Neigung zur künstlichen Harmonisierung zuwider und veranlasst zur Revision der etablierten Haltungen.

Diese Tendenz kommt in den Erzählungen von Langgässer noch deutlicher zum Vorschein. Sie stehen der Kurzgeschichte nah, die auf der Welle der Rezeption der Prosa von Hemingway und Faulkner in der deutschen Nachkriegsliteratur relevant wurde, und verbinden die Autorin mit denjenigen Autoren der Nachkriegszeit, die mit der traditionellen Schreibweise brechen wollten. Die Zerstörung der etablierten Denkklišees durch ihre Konkretisierung in der Erfahrungswelt des Lesers kann ihre Aufgabe nur in Bezug auf die tiefen Schichten der Verantwortung erfüllen. Im anderen Fall würden die historischen Ereignisse mit der Zeit zu gleichgültigen historischen Tatsachen ohne Bezug auf eigene Situation des Lesers.

Słowa kluczowe: Elisabeth Langgässer, literatura chrześcijańska, literatura katolicka.

Schlüsselbegriffe: Elisabeth Langgässer, christliche Literatur, katholische Literatur.

Key words: Elisabeth Langgässer, Christian literature, Catholic literature.

Ewa Anna PIASTA

EINFLUSS DER BEKEHRUNG AUF DEN IDENTITÄTSWANDEL DER TITELHELDIN IN GERTRUD VON LE FORTS ROMAN „DAS SCHWEISSTUCH DER VERONIKA“

Der vorliegende Artikel wurde dem Einfluss der Bekehrung auf den Identitätswandel gewidmet. Den Forschungsgegenstand bildet die Identitätsbildung und -Entwicklung der Hauptheldin Veronika im Roman *Das Schweißstuch der Veronika* von Gertrud von le Fort. Zuerst wurden anhand von Wörterbüchern, Lexika und Fachliteratur die Schlüsselwörter – Bekehrung (Konversion) und Identität – definiert. Die hier angenommene Definition der Konversion bedeutet nicht nur die Bekehrung *sensu stricto*, sondern auch die Vertiefung des geistigen und religiösen Lebens. Die Definitionen der Identität weisen auf verschiedene Bereiche des Begriffs hin. Es gibt u.a. eine individuelle, d.h. persönliche Identität, eine soziale und religiöse Identität. Die darauf folgende Analyse konzentriert sich vor allem auf die Identitätsbildung der Titelheldin, die durch ihre Familienangehörigen,

Bekanntes sowie das ganze Milieu beeinflusst und infolge der Bekehrung schrittweise verändert wird. Veronikas Bekehrung führt dazu, dass sie nicht nur sich selbst und die sie umgebende Welt anders zu definieren beginnt, sondern das, was für sie den höchsten Wert darstellt, also den katholischen Glauben, mit ihren Taten bestätigt. Die im vorliegenden Beitrag durchgeführte Untersuchung wurde durch viele Zitate aus dem Roman sowie der Sekundärliteratur belegt.

Słowa kluczowe : literatura katolicka, powieść, Gertruda von le Fort, konwersja, tożsamość.
Schlüsselworte : Katholische Literatur, Roman, Gertrud von le Fort, Bekehrung, Identität.
Keys words : catholic literature, novel, Gertrud von le Fort, conversion, identity.

Agnieszka SOWA

NOWOCZESNOŚĆ A METAFIZYKA W POWIEŚCI *BRZEMIENNA MADONNA* PETERA HENISCHA

Artykuł stawia pytanie o doświadczenie świata nowoczesnego i o jego stosunek do metafizyki w powieści *Die schwangere Madonna* (2005, pl. *Brzemienna Madonna*) Petera Henischa. Utwór austriackiego autora osadzony jest silnie w kontekście popkulturowym i w pewnym sensie tworzy literacki odpowiednik filmowego gatunku *road movie*, niemniej jednak jest on przesycony odniesieniami religijnymi, które zostają przez bohaterów najczęściej zignorowane. Józef, narrator, określa siebie jako „anachronistę” i z tej perspektywy obserwuje zarówno zmieniający się świat, jak i jego stosunek do rzeczywistości religijnej. Tłem obserwacji jest konfrontacja tego starzejącego się człowieka z młodością. Celem opracowania jest przyjrzenie się motywowi tzw. człowieka nowoczesnego oraz nowoczesnego stosunku do religii.

Słowa kluczowe: Peter Henisch, motywy biblijne, nowoczesność, Maryja, Matka Boża, podróż po Włoszech.

Schlüsselbegriffe: Peter Henisch, biblische Motive, Modernität, Maria, Mutter Gottes, Italienreise.

Key words: Peter Henisch, biblical motifs, modernity, Mary, Mother of God, journey through Italy.

Grzegorz MAZIARCZYK

WIELOGŁOSOWOŚĆ NARRACYJNA I IKONICZNOŚĆ WE WSPÓŁCZESNEJ PROZIE ANGLOJĘZYCZNEJ

Celem artykułu jest wykazanie, iż wielogłosowe struktury narracyjne występujące we współczesnej prozie anglojęzycznej wykazują cechy struktur ikonicznych, tzn. takich w których forma znaku odzwierciedla jego znaczenie. W zależności do tego kto jest adresatem narracji wyróżnić można trzy podstawowe formy konstrukcji tekstu polifonicznego, w którym na tym samym poziomie diegetycznym występuje więcej niż jeden narrator. W powieściach takich jak *Talking It Over* Juliana Barnes'a czy *Small Island* Andrei Levy grupa narratorów mówi „obok siebie” i każdy z nich kieruje swą wypowiedź za pośrednictwem przywołanego w tekście adresata narracji do czytelnika. Z kolei, w *Contre-jour* Gabriela Jospipovici i *Hopeful Monsters* Nicholasa Mosleya, pojawiają się pary narratorów zwracających się do siebie nawzajem. Ostatnia z omawianych powieści, *Maps* Nuruddina Farah, jest przykładem tekstu, w którym wszystkie pozornie różne głosy, używające narracji pierwszo-, drugo-, i

trzecio-osobowej, należą do tej samej postaci, która jest jednocześnie nadawcą i odbiorcą w akcji komunikacji przedstawionym w tekście. W każdym z omawianych tekstów struktura narracyjna okazuje się być ikonicznym odzwierciedleniem jego głównych motywów, takich jak, na przykład, współlistnienie wielu wersji tych samych wydarzeń i wynikających z tego skomplikowanych relacji międzyludzkich (*Talking It Over*), brak komunikacji między matką i córką (*Contre-jour*) czy też problem rozszczepienia jaźni (*Maps*).

Słowa kluczowe: wielogłosowość narracyjna, ikoniczność, narracja, współczesna proza anglojęzyczna.

Keywords: narrative multivocality, iconicity, narration, contemporary fiction in English.

Ilona POMIAN

ŚWIAT GROTESKI W „PODRÓŻY DO KRESU NOCY” LOUIS-FERDINANDA CELINE’A

Niniejszy artykuł prezentuje, w jaki sposób, za pomocą groteski, Louis-Ferdinand Celine tworzy w powieści niepowtarzalny świat brzydoty zarówno na poziomie treści, jak i formy. Posiłkując się definicją groteski Michała Głowińskiego, autorka stara się odszukać i zanalizować jej poszczególne elementy, takie jak: odwoływanie się do osobliwych form, absurd, zderzenie tragizmu i komizmu, jak również stylu wysokiego z niskim oraz łamanie konwencji literackich i społecznych.

Mots clefs : grotesque, laideur, caricature, absurdite.

Słowa kluczowe: groteska, brzydota, karykatura, absurd.

Key words: grotesque, ugliness, caricature, absurdity.

Maciej CZERNIAKOWSKI

PERSPEKTYWA CIELESNA W POEZJI BRYTYJSKIEJ OKRESU I WOJNY ŚWIATOWEJ

Artykuł analizuje ewolucję jaka zaszła w poezji angielskiej w czasie pierwszej wojny światowej, poszczególne jej etapy oraz przyczyny zmian. W początkowej części artykułu wprowadzone zostaje rozróżnienie na dwa zasadnicze podokresy w rozwoju poezji wojennej w Wielkiej Brytanii. Punktem odniesienia umożliwiającym przyjęcie takiego podziału jest bitwa pod Somą, która miała miejsce w 1916 roku. Do okresu pierwszego zostaje zaliczony Rupert Brooke i jego, jak to jest powiedziane, naiwny stosunek do wojny jako miejsca, gdzie w chwale można zginąć za ojczyznę. Poezja Brooka w dalszej części artykułu przyjęta będzie jako swego rodzaju kontrapunkt, który ma podkreślać skalę przemian, jakie zaszły po tragicznej bitwie pod Somą. Do drugiego okresu zostają przypisani Edmund Blunden, Wilfred Owen, Richard Aldington oraz Siegfried Sassoon. Dopiero tutaj w pełni zostaje pokazana ewolucja poezji wojennej, a w szczególności rozwój tak zwanej perspektywy cielesnej. Ta, bardzo jeszcze ograniczona w poezji Edmunda Blundena, osiąga apogeum swojej ostrości w poezji Siegfrieda Sassoon, którego poezja cechuje się niezwykle wysokim stopniem okrucieństwa.

Key words: bodily perspective, the poetry of the I World War, war poet, poet soldier.

Słowa klucze: perspektywa cielesna, poezja angielska I Wojny Światowej, poeta wojenny, poeta żołnierz.

